

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНКОЮ: (201) 451-2200

PIK XC. Ч. 172. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК. СУБОТА, 8-го ВЕРЕСНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, SEPTEMBER 8, 1984 No. 172 VOL. XC.

ПОМЕР БЛАЖЕННІШИЙ ПАТРІАРХ ЙОСИФ

Влаштовують II екumenічний симпозиум

Дітройт (Б.Л.). — Українське Патріархальне Світове Об'єднання влаштовує II симпозиум на тему українського екumenізму в суботу, 29-го вересня н.р., в приміщенні Церкви св. Миколая в Пассейку, Н. Дж. Початок о год. 3-ій по полудні.

На цьому симпозиумі доповідатимуть: д-р Василь Ленчик про „Екumenічні думки Митрополита Андрія Шептицького“, Іван Корвицький про „Екumenізм у добі Митрополита Петра Могили“, а заключне слово матиме о. д-р Любомир Гузар.

Одним із завдань УПСО є „плекати екumenічну думку серед українців різних віровизнань, а передусім у відношенні до наших братів православних“. Тому Президія УПСО рішила після першого успішного симпозиуму на тему українського екumenізму, який відбувся в Торонто, 2-го грудня 1983 року, влаштувати другий симпозиум, щоб дати нагоду українцям різних віровизнань говорити на релігійні теми, пізнавати свої релігійні проблеми і таким чином сприяти до вітворювання атмосфери взаємного довіря та приязні.

ЗУАДК шукає спонзорів для втікачів з Польщі

Філадельфія (О.Т.). — Біля 20 втікачів з Польщі бажає поселитися в ЗСА.

Вони не мають тут ні родин, ні знайомих і тому ЗУАДК закликає громадян ставати їхніми спонзорами.

Всі потрібні інформації у

цій справі та друки можна кожноразом отримати в Центрі ЗУАДК-у у Філадельфії. Кошти подорожі новоприбулих покривають допоміжні організації, а спонзори є відповідальні тільки за приміщення і працю для аплікантів.

Вийшло третє видання збірки „Завойовники прерій“

Едмонтон, Альта (М.К.). — Відзначаючи 85-річчя української літератури в Канаді (1898-1983) за допомогою Фонду ім. Тараса Шевченка у Вінніпегу видавництво „Славути“ випустило у світ третє видання збірки Ярослава Славутича п. н. „Завойовники прерій“.

Перше видання вийшло в 1968 році, а друге — у супроводі англійського перекладу Р.Г. Моррісона в 1974 році.

Третє видання значно доповнене, супроводжене англійськими перекладами Р.Г. Моррісона, З. Опіони

та Ореста Татчина і французькими Рене К. дю-Гар. На відміну від попередніх, нове видання має поему „Скарга“ про о. Агатія Гончаренка, першого українця в Америці, „Канадський славути“ (український різновид) та інші твори, написані пізніше. Крім розділу, що дав назву збірці, уміщено „Полярні сонети“ і цикл лірики „Північне саяво“. У полотноїній справі, книжка коштує 10 дол. з пересилкою.

Замовлення слід слати на адресу: Slavuta Publishers, 72 Westbrook Drive, Edmonton, Alta, Canada T6J 2E1.

У СВІТІ

ЧІЛІЙСЬКИЙ УРЯД ПРОГОЛОСИВ віймовий стан у столичному місті Сантіаго і заборонив всякі демонстрації і більш зібрання, щоб таким чином припинити масові протести, організовані підпільною комуністичною партією і іншими опозиційними до теперішнього уряду партіями, які домагаються привернення демократичної системи в Чиле на що під теперішню пору не погоджується диктатор тієї країни ген. Августо Піночет, якого Москва називає „кривавим катом власного народу“. Як і цілі Москви в Чиле й інших країнах Латинської Америки кожному відомо і тому у політичних колах на Заході не прив'язують великої ваги до пропагандивної кампанії совєтських засобів масової інформації проти чилійського уряду.

В ДЖАКАРТІ, ІНДОНЕЗІЯ, помер Адам Малік, визначний індонезійський народний лідер, який самосвоєю любов'ю високого становища у визвольному русі і допоміг Індонезії здобути самостійність в 1945 році. Малік помер на хворобу пістрика на 67-му році життя. Президент країни Сугарто, члени його кабінету і тисячі індонезійців прибули до Джакарти, щоб віддати останню прислугу людині, яка ціле своє доросле життя присвятила боротьбі за визволення власного народу. Джан Голдрідж, посол З'єднаних Штатів Америки й інші високі урядові амбасадри, репрезентували Америку на похоронах індонезійського борця і державного мужа.

НИКАРАГУАНСЬКИЙ УРЯД сандіністів хоче використати загальне двох американців, які на добровільній базі правдоподібно допомагали антикомуністичним повстанцям привернути демократичну систему в їхній країні і загинули коли прокомуністичні війська збили гелікоптер повстанців над територією Нікарагуа. Тієї американці передадуть родинам в Америку, але сандіністи роблять усі заходи, щоб максимально використати цей випадок для своїх пропагандивних цілей і засуду політики президента Рональда Регена, який, мовляв, активно ангажується у підтримці „бандитів“, які нелегальним способом хочуть повалити законний уряд.

СОВЕТСЬКИЙ УРЯД запустив у стратосферу три нові супутники з однієї ракети. Цю інформацію подало до загального відома совєтське пресове агентство ТАСС. Совєтські нові супутники використовуватимуться для зв'язків з цивільними пасажирськими літаками, кораблями та для інших комунікаційних цілей.

Ватикан. — Тут, о годні 10-й ранку (європейського часу) в п'ятницю, 7-го вересня, упокоївся в Бозі Блаженний Патріарх і Кардинал Йосиф Сліпий, Первоієрарх і Глава Української Католицької Церкви, проживши 92 роки.

Блаженній пам'яті о. Йосиф Сліпий-Коберницький-Дичковський народився 17-го лютого 1892 року у селі Заздріст Теребовельського повіту в Галичині. Богословський студій закінчив у Львові, Ієсбруті та в Римі, де й завершив докторатом у 1918 році і габілітаційними працями в Ієсбруті та в Римі (1923 і 1924). Був рукоположений на священника 30-го вересня 1917 року і коротко після того виконував душпастирські обов'язки до року 1922, коли став професором догматики Греко-Католицької Духовної Семінарії у Львові, що її ректором Блаженний став з 1926 року, розбудовуючи цю духовну школу на Богословську Академію. Приблизно в цей час він заснував Богословське Наукове Товариство та кварталний „Богослов“, який він же і редагував. З 1935 року о. д-р Йосиф Сліпий став крилошанином, митратом і архидияконом Львівської Митрополічної Капітули.

Під час першої совєтської окупації Західної України Митрополит Андрей Шептицький за згодою Папи Пія XII, висвятив тасмо митрата Й. Сліпого 22-го грудня 1939 року на місце з правом наступництва з титулом Архисупієриона Серрейського, і він по смерті Слуги Божого Митрополита Андрія 1-го листопада 1944 року перебрав керівництво Галицької Митрополії.

Разом з майже усіми українськими католицькими Владиками 11-го квітня 1945 року був Блаженний ув'язнений совєтами і засуджений на довгі роки важких каторжних робіт. Під час перебування по концераційних таборах ССРР Владика Йосифа Сліпого часто намагалися большевицькі тюремники намовити на перехід на російське православ'я, а за відмову його суджено знову й додано нових кар у роках 1953, 1957 і 1962. Разом в ув'язненні Блаженний карався в Мордовії та на Сибірі 18 років, звідки, на постійне домагання Папи Івана XXIII та завдяки заходам інших впливових людей, включно з президентом ЗСА Джаном Кеннеді, Владика-Митрополита звільнено з ув'язнення й дано йому можливість виїзду до Риму на волю.

Апостольська Столиця визнавала за Митрополитом статус Верховного Архисупієриона 23-го грудня 1963 року, а 14 місяців пізніше

БЛАЖЕННІШИЙ ПАТРІАРХ ЙОСИФ

Папа Павло VI іменував його кардиналом. З весни 1975 року Блаженний користується титулом Патріарха, однак Рим покинув його таким офіційно не визнає, вважаючи, що створення Української Католицької Патріархату „не є на часі“.

Верховний Архисупієрион і Патріарх від самого приїзду до Ватикану намагався організувати самоуправу Помісної Української Католицької Церкви, очоленої Патріархом. У роках 1968, 1970, 1973 і 1976 Патріарх відбув архієрейські подорожі по різних країнах світу (Америка, Європа, Азія та Австралія), щоб поживити церковно-релігійне життя українців у диспосі. Його вірні вітали з великим ентузіазмом. Він брав активну участь у трьох міжнародних євхаристійних конгресах та скликав кілька синодів УКЦ. На синоді 1973 року була ухва-

лена конституція патріархального устрою УКЦеркви.

В Римі Блаженний побудував собор св. Софії, придбав парафіяльний храм Жировицької Матері Божої для українців, при якому заснував музей і гостію, поживив чернечу життя оо. Студитів, для яких заснував у Кастель Гандольфо монастир, та зорганізував Український Католицький Університет ім. св. Климента і науково-видавничу працю при ньому.

З догматичних творів о. Йосифа Сліпого важливіші про Святу Трійцю, походження Святого Духа і св. Тайства, „Про Святі Тайни“ та інші друковані латинською, українською, німецькою та іншими мовами. Цінні його праці також на історичні та екumenічні теми. Праці Блаженнішого були зібрані й перевидані як видання УКУ в 15-ти томах.

За наукові досягнення Блаженний Отець Йосиф був почесним членом Наукового Товариства ім. Шевченка, дійсним членом Тіберійської Академії в Римі, почесним доктором УВУ та кількох американських і канадських університетів.

Відійшов із цього світу до вічності по заслуженому нагороду великий духовник, великий українець і взагалі епохальна постать не тільки України, але й світу, і його не легко буде заступити на тому пості, на якому з подиву гідною посвятою стояв Блаженний.

Як інформув Владика Василь Лостен, тіло Покійного вже виставлене в соборі св. Софії в Римі, де сьогодні о год. 4-й по полудні (європейського часу) Папа Іван Павло II віддає останню шану Покійному. Похорони відбудуться в четвер, 13-го вересня н.р.

Пересунення на найвищому пості в штабі армії ССРР викликало здивування

Москва. — Офіційне пресове агентство Совєтського Союзу ТАСС повідомило, що Політбюро замінило шефа штабу совєтської армії маршала Миколая В. Огаркова іншим маршалом Сергєєм Ф. Ахромєєвим. Ці переміни чи осунення Огаркова з найвищого армійського посту викликали на Заході здивування і зацікавлення рівночасно, бо звичайно за такими пересуненнями скривається більша справа, а може навіть чистка в армійському старшинському корпусі, як це вже не раз було в комуністичній імперії Н. Огарков був шефом генерального штабу від 1977 року, а крім того він виступав в ролі головного речника найвищого совєтського командування при вияснюванні інвазії совєтської армії на безборонний Афганістан в 1979 році, а також після зістрілення совєтськими військовими джетами південнокорейського пасажирського літака над островом Сахалін.

У поясненні ТАСС говориться, що Н. Огаркова замінено у зв'язку з його переходом на іншу позицію, але це стара совєтська фразеологія до якої на Заході вже навіть не прив'язують великої уваги. Відомо natomiast, що Н. Огарков дав поштовок до модернізації совєтської армії, постарався про наймодерніші для неї озброєння, змінив стратегію оборони і ведення війни в добу нуклеарних ракет та підніс престиж цієї армії в очах багатьох країн світу. Але, не зважаючи на те, його так зняли з найвищого посту в армії без подання поважної причини. Військова газета „Красная Звезда“ надрукувала велику історію-життєпис нового керівника штабу маршала С. Ахромєєва, вихваляючи його військові досягнення, але натомість дуже мало присвятила місця звільненому маршалу Н. Огаркову. Ще кілька днів тому на Заході говорили про Огаркова, як можливого наступника маршала Дімітрія Устінова, міністра оборони ССРР. Деякі аналітики ще й тепер не виключають такої можливості.

Західні дипломати в Москві висловлюють думку, що з осуненням Огаркова розпочнеться чистка в совєтській армії на найвищому рівні.

У Вашингтоні, дослідники підсовєтської проблематики не дали ще ясної відповіді на питання, що могло спричинитися до заміни Н. Огаркова. Більшість з них думають, що Огаркова здеградували, а не перенесли на інше, можливо вище становище у совєтській ієрархії. Треба відмітити, що армія і КГБ є фактичними керівниками сьогодишньої імперії, кажуть аналітики, і деградація такого калібру старшини, яким був Огарков, означає знищення шлої його кар'єри. Очевидно, це тільки здогади, а майбутнє покаже наскільки західні спостерігачі мали рацію.

В АМЕРИЦІ

БРУКЛІНСЬКА ВЕЛИКА зала присяглих ствердила, що у всіх передвиборах у Брукліні, Н. Й., в роках поміж 1968-1982 були випадки повторного шахрайства у голосуванні, включно із багаторазовим, голосуванням певної групи політичних правників, які користувалися фінансовими виборчими картками. Пам'ять дає присяглих подав п'ятнадцять незієднаних осіб, які в 1970-их роках голосували по десять разів, а у 1976 році одна із груп, що брала тоді участь у голосуванні, голосувала аж 500 разів у цих самих передвиборах.

СПРАВА АБОРТІВ є „критичним питанням у цій кампанії“, згідно з думкою архієпископа Бернарда Ф. Лова з Бостону. Він відчитав рішучого листа, підписаного ним і ще 17-ма католицькими єпископами з Нової Англії, в якому вони закликають виборців „взяти питання абортів за головну справу“, вирішуючи на кого дати свій голос. Архисупієрион на пресовій конференції 5-го серпня в Бостоні сказав, що вони, ці 18 ієрархів, не кажуть виборцям складно, на кого голосувати, але уважають за свій обов'язок вказати на невірну постанову деяких політиків, які схвалюють аборт. Він мав на увазі Джералдин Ферраро, кандидатку на віцепрезидента і членку Демократичної партії, та губернатора Нью Йорку Маріо Каомо, обох італійців і католиків, які, проте, підтримують право на аборт, хоч проти цього суворо виступає Католицька Церква.

СТЕЙТОВИЙ СУДДА в Нью Йорку Алвін Ф. Клайн, 5-го вересня, оголосив неконституційним розпорядження посади міста Нью Йорку Едварда Каца, що стосувалося гомосексуалістів. Цим розпорядженням Кац забороняв дискримінувати в будь-який спосіб гомосексуалістів тримати фірми, підприємства і установи, які виконували контрактів праці для міста. Суддя Клайн, видаючи свій осуд неконституційності, сказав, що посади „узурпував владу законодавчого тіла — Миської ради, і тим недопустимо вторгався в делегаторську домену“, видаючи своє розпорядження. Згідно з розпорядженням Каца жадна фірма чи установа, яка має контракт з містом, не мала права не приймати на працю гомосексуалістів чи інакше їх „кривдити“. Такі правила може ухвалювати для міста лише Миська Рада, — сказав суддя. Посадинок у відповідь судді каже, що він подасть відклик у цій справі до Апеляційного суду і також статиметься про відповідне законодавство в цій ділянці.

НА РЕСПУБЛІКАНСЬКІЙ Конвенції в Делласі був „помітно відсутній“ колишній улюбленець Білого Дому Девід Стокмен, директор Бюро менеджменту і бюджету, бо йому якраз у той час пропонували незвичайно вигідну позицію поза Урядом — очолити Фінансову Корпорацію Америки. Стокмен відмовився від цієї офerti, хоч і з великим зусиллям. Він бажає залишитися на становищі директора Бюра ще деякий час, будучи певним, що Рональд Реген виграв вибори.

НА СОЮЗІВЦІ ВІДБУЛИСЬ КРАЙОВІ ТЕНІСОВІ І

ПЛИВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

А. ЧАЙКОВСЬКИЙ СТАВ ПЕРШИМ ШЕСТИКРАТНІМ ЧЕМПІОНОМ

Союзівка. — Андрій Чайковський (КЛК), 26-річний правник, який тепер проживає на Флориді, вписався в історію українського тенісу на Північно-американському континенті, як одиникий шестикратний чемпіон в групі чоловіків, здобувши цей примат у 29-их тенісних змаганнях, що відбулись тут в суботу, неділю і понеділок, 1-3-го вересня, під час довгого „вікенду“ за нагоди свята Дня Праці.

До цього року А. Чайковський поділяв цей визначний рекорд п'ятикратного чемпіона з Іваном Дурбаком (КЛК), здобувши раніші перемоги в 1976 до 1979, а відтак, повернувшись на Союзівку по трьох роках, в 1982 році. Від часу здобуття свого першого чемпіонату в 1976 році, А. Чайковський програв тільки три сету на Союзівці — в 1978 році проти Романа Купчинського в півфіналі, проти Данила Нагірного в 1982 році у фіналі і цього року проти Юрія Гусакивського, якого він переміг у фіналі, 7-5, 3-6, 6-1.

В дорозі до фіналу А. Чайковський, який виказав не тільки першорядну фізичну справність, але й завзятість та концентрацію, елімінував В. Маньку („Три зуб“, Філадельфія) 6-3, 6-4, Степана Борисевича (ТУК, Чикаго) 6-4, 7-5 і Корніла Чорнія (КЛК) 6-0, 6-0.

В цій групі, в якій стартувало 20 змагунів дуже вирівняно і відносно доброго рівня, вже в перших рундах

прийшло до завзятих сутичок півфіналової якості: східний чемпіон Андрій Хархаліс (Піласт, Балтимор) програв до К. Чорнія у двох довгих сетах; така сама доля зустріла східного віцечемпіона Адріана Кутка („Тризуб“), якого елімінував муніципальний фіналіст Дан Колач (ТУК, Чикаго), а цей останній піддався у третьому сеті К. Чорнієві з уваги на корчі в нозі.

Не менш завзято була партія 14-річного Еріка Матієвського („Чорноморська Січ“, Ньюарк) проти колишнього китриного мистця Юрія Глови (ТУК), який тільки досвідом переміг талановитого Еріка в третьому сеті 6-3.

Вмижчасі минулорічний переможець Денис Чорний (КЛК), який елімінував в першій рунді 14-літнього, теж надзвичайно талановитого Михайла Шияна (КЛК) у трьох сетах, не встоявся проти Ю. Гусакивського (КЛК, Торонто), 3-6, 5-7, який, у свою чергу, елімінував у півфіналі Ю. Глову, 6-3, 5-5.

У припизненому з уваги на дощ фіналі в понеділок, А. Чайковський і Ю. Гусакивський змагались як рівний з рівним тільки два сету (7-5 Чайковський і 6-3 Гусакивський) і перші дві гри третього сету, бо вже в третій грі Чайковський зловив серву Гусакивського, виграв свою до зера і не дав своєму молодшому противникові прийти до слова. (Продовження на стор. 3)

Д-р Іван Фліс (перший зліва) передає чашу УНСоюзу чемпіонів у групі чоловіків Андрієві Чайковському (другий зліва), а інж. Роман Ракочій (перший справа) вручає нагороду Юрієві Гусакивському.

Таня Стаєжко перемогла в групі жінок і отримала нагороду від Івана Рабкевича.

16-го ВЕРЕСНЯ У ВАШІНГТОНІ: СКАЖІМ НІ РОСІЙЦЕННЮ УКРАЇНИ,
ТАК — УКРАЇНСЬКІЙ КУЛЬТУРІ

СВОБОДА

Український щоденник

FOUNDED 1983

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members: \$7.50 — 6 months, \$15.00 — 1 year. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОЮЗУ \$7.50 на 6 місяців, \$15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — \$1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

У Канаді зворот „направо“

У минулий вівторок, 3-го вересня 1984 року, коли в ЗСА відзначувало „День Праці“, в сусідній Канаді відбулися парламентарні вибори, які принесли „лявіну“ перемогі лівим консервативістам Браєнові Малруні. Прогресивно-консервативна партія здобула більше, як 160 мандатів на всіх 282 і розпоряджати однопартійною більшістю в новій каденції парламенту в Оттаві. Такої великої перемоги канадських консервативістів не було ще від 1958 року, коли консервативним прем'єром Канади став Джон Діфенбейкер, насправжній приятель українців, добрий знавець української проблематики. Ліберальна партія правила в Канаді 21 рік, з того 15 років прем'єром був П'єр Елліот Трудо який замолоду був комуністом, описав став більш поміркованим, проте завжди залишався „лівим“. Талановитий політик і зручний тактик Трудо, сам народжений французької провінції Квебеку, заслужився для Канади збереженням державної єдності Канади всупереч сепаратистичним тенденціям провінції Квебек. Але, неприхильний, якщо не являю ворожий супроти З'єднаних Штатів прагнув незалежності канадську економіку в цілості від ЗСА — цей на перший погляд патріотичний і шляхетний канадський напрямок політики довів у практиці до небудової економічної кризи. Трудо сам зрікся свого посту прем'єра кругло рік тому і його наступник з Ліберальної партії Джон Тирнер зразу ж відмежувався від політики свого попередника, заявивши, що зматиме до покращання відносин з Америкою. Проте це вже не врятувало Ліберальну партію від програти.

Вислід виборів у Канаді має глибше політичне значення і куди поважніші наслідки, як тільки зміна осіб на становищі прем'єра. У тих канадських парламентарних виборах виявилось, що канадці „мали досить“ лівого курсу політики Трудо, який свого часу був героєм Ліберальної партії, але й став її гробопокателем. „Лявінний“ перемога консервативістів стала наявним доказом, що в цілі Канаді прийшов зворот в сторону консерватизму, рівнозначний з відворотом від лібералізму. Американські часописні аналітики і коментатори, звачі відносин в Канаді, давно заповідали, що коли здійсниться вислід опитів в Канаді, які заповідали перемогу консервативістів, то воно матиме також чималий вплив на американську громадську думку. Коли тепер в ЗСА опити всіх професійних агенцій і окремих часописів виявляють куди кращі шанси перемоги республіканського кандидата Рональда Рее-на як демократичного кандидата Волтера Мондейла, то перемога консервативістів в Канаді вказує, що в цілі Північній Америці настрої найширших кіл суспільства пішли „направо“. Слід пригадати, що в Британії найпопулярнішим лідером є „залізна леді“, прем'єр Маргарет Тачер, і що в Західній Німеччині програли соціал-демократи та прем'єром є християнський демократ (консерватист) Гельмут Коль, та що навіть соціал-демократичний президент Франції Франсуа Мitterан займає виразне протисоветське становище. Всі ці факти доводять до висновку, що загальний відворот від лібералізму в сторону консерватизму прийшов у висліді зрозуміння суті й характеру СССР та існуючої загрози від агресивної політики советської імперії.

Зворот в сторону консерватизму стосується не тільки політики, — це загальна духовна сфера, це зміна у психіці найширших мас населення. Це добрий прояв, це добрий знак часу, бо відворот від лівого лібералізму означає зворот в сторону моралі, краще відношення до проблем Церкви і релігії, більша пошана для традиції, для збереження родини, відворот від тих ультра-ліберальних гасел, які у практиці довели до загального упадку моралі, головю серед молоді, до занепаду дисципліни у школах, до зросту наркоманії та до такого жалюгідного явища, як „мода“ розводів, масові аборти, численні випадки вагітності малолітніх дівчат у середніх школах. Зворот до консерватизму-це добре і радісне явище, тісно пов'язане з ворожістю супроти комунізму й духового анархізму.

Нашим канадським землякам треба класти сердечні GRATULACIJE. Новий прем'єр Браєн Малруні виступав на ІУ СКВУ. Хоч і за правління Ліберальної партії українці й інші етнічні групи в Канаді здобули собі закон про культурну політику і законодавство, яке стоїть окремих провінцій, зокрема і спеціально провінції Онтаріо на сході і Альберта на заході активно сприяли українській культурі та суспільній оліції, проте велика більшість канадських українців, які в українців в Америці, ставлять на найперше місце Україну, що про неї куди більше знають „праві“, ані ж „ліві“ в ЗСА і Канаді.

У минулому році, як кож і цього року, помішувало в наші преси повідомлення із успішним відбуття українсько-польських конференцій, на яких українські й польські інтелектуали виголосили свої доповіді, де навітлювано деякі історичні факти, що у своїх наслідках мали негативний вплив на сусідські українсько-польські відносини. Треба ствердити, що організування таких конференцій на верхах, не тільки побажання, але кінце потрібне для обох сусідніх народів. Було б доцільним і дуже корисним для нас організувати такі конференції і з іншими на сусідніми народами, щоб обговорити дуже важливі наші сусідські справи.

Обговорювання відносин польсько-українських відбувається не тільки на конференціях організованих в Канаді чи в Америці, але над такими важливими проблемами дискутують інтелектуали краківського Ягеллонського університету. Про ці справи можна дещо довідатися із статті Володимира Мокрого під заголомком „Продумувати прожити з українцями“, що була поміщена в 4-му числі „Наше Слово“ ц.р.

Автор статті стверджує, що з-понад десятилітнього потоку життя в Кракові й праці в Ягеллонському університеті, як також особистого наукового кон-

Володимир Яців

УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКІ СТОСУНКИ ОЧИМА КРАКІВСЬКИХ ІНТЕЛЕКТУАЛІВ

такту з поляками він запитав, що в останньому часі деякі польські інтелектуали почали інтересуватися справами, які негативно впливають на польсько-українські стосунки. В. Мокрий каже, що поляки дотепер не були зацікавлені проблемою цих відносин... „Вони не питали українців, чи життя у Польщі й відносини з сусідніми поляками, не змушують їх до того, щоб поводитися вони, як оцей злодій, що затирає за собою сліди власної української тожності, та не топче останків своєї національної гідності. А його сусіди-поляки, щось підозрівають, ставляться з недовірою до нього, щось показують за його плечима, й тоді такому здемакованому українцеві вираховують всі діїсні та перелічені й зовсім надумані приклади з історії польсько-українських, якже часто драматичних — а через те важких для оцінки відносин“.

У далішому автор питається як почувається в таких обставинах молодий українцеві, для якого всі, навіть діїсні, приклади з історії, це тільки матеріял

для передумання а не аргументи для сучасних часів, вже зовсім змінені? Чи обхиданий такими „аргументами“ й звинувачений у не своїх провинах молодий українцеві не почувається так, як цей онук, котрому стерпи зуби від того, що ще мої діди з'їли терен? Такі й подібні питання турбують тільки деяких інтелектуалів знайомих автора В. Мокрого.

До цього гуртка знайомих В. Мокрого належить історик д-р Єжи Дробішевський, якому відносини українсько-польські не байдужі. Він прожить з українцями глибоко „передумує“ і описав висловлює свою думку до поодиноких справ, які відносяться до польсько-українських стосунків. Професор історії д-р Є. Дробішевський, вихований у вільному „королівському“ місті Дробичі, в якому проживав до 1945 року, є обаяним леним з українським народом, його культурою, його мовою і його способом життя. Професор висловив доповідь на тему його першого зізнання з Україною і його народом, в якій представив стосунки

між цими двома сусідніми народами. На думку доповідача — каже звітодавець, — не було поважних конфліктів між поляками й українцями, натомість було мирне й дружнє співжиття, яке почало погіршуватися в кінці 30-их років. Причиною цих ворожих відносин були „націоналістичні гітлерівські тенденції“, які потрапляли до польських і українських невеликих крикілівських груп, що повірили у гітлерівські гасла і почали свої програмові акції. У 1934 році подала нова організація ОНР (Обуз Народово Радикальній) у Варшаві. Почалися антижидівські експедиції на вищих школах й на університетах. Адміністративна влада в Галичині почала свої акції проти українців. До того міста Дробича, — каже прелегент, приїхав загін КОП (Корпус Охорони Пограничної), члени якого виховані у західних воєвиставах країни, були українських селян і знущалися над ними. Метою тодішніх адміністративних урядів було знеохочувати й відсувати чи обіргати українців від гітлерівських впливів, а фактично такі заарядження влади відсували їх від поляків і Польщі.

У розповіді д-р Дробішевський згадує своїх шкільних товаришів — українців — Лева Ванджурі і Степана Мащорика, які були перес-

(Закінчення на ст. 4)

Наталія Даниленко

ЗА ЗБЕРЕЖЕННЯ НАШИХ КУЛЬТУРНИХ НАДБАНЬ

ІІ. інституцією, визнаною урядовими чинниками даної країни. „Живую“, тобто провадити різні курси, відчити, збагачуватися експонатами, служити не лише українській але загальній публіці. Інституція повинна відповідати всім вимогам музейництва даної країни, обов'язково має бути заінкорпорована. Нею повинна керувати Рада Директорів, бо тільки тоді може сподіватися урядової матеріальної допомоги та бути втягненою у реєстр культурних установ даної країни.

2. Вивчати українську етнографію. Для зацікавлених народним мистецтвом є доволі наукових та науково-популярних матеріалів. Організатори виставок, курсів, танцювальних чи хороших ансамблів повинні звертатися за інформацією до знавців по порадам. Тим часом, що діється? Переглядаючи наші журнали, на світлинах бачимо жінок зодгачених у румунські блузки, на пластинках з патріотичними піснями виконаних в індійських сорочках та танцювальні ансамблі в румунсько-полтавських одягах. Румуни вже не раз протестували, щоб українці не виставляли їхніх вишиванок.

Члени Комісії Народного Мистецтва при СФУЖО домагаються, щоб речі, які не відповідають вимогам української етнографії не

II.

виставляти і не вживати їх на імпрезах, конвенціях, зустрічах і репрезентаціях. Наша спадщина багата і різноманітна. Потрібно малі зусилля, знання і доброї волі, щоб цю ситуацію направили.

До точки 3 і 4. Ми повинні допомогти нашому загальному пізнати правила народного мистецтва. Для цього послужать школи українства й програми вишколу організації молоді. Вони вже над цим працюють. Їм потрібна підтримка та допомога знавців.

Треба також подбати про вишкіл етнологів. Старше покоління учених вмирає, їхнє місце повинні заповнити кадри молодих. Молоді славісти повинні спеціалізуватися в етнологічних студіях. Необхідно створити стипендіальні фонди, що уможливили б їм закінчити навчання на європейських університетах, наприклад, у Відні, Празі чи Кракові.

Точка 5. Збірникам важко розлучитися з цінними експонатами та передати їх музеям. Однак тут повинен перемогти здоровий підхід до справи.

На жаль, наші музеї за винятком, можливо, Канади не мають відповідних приміщень, устаткування, а головне матеріальних засобів, щоб поставити ці установи на відповідний рівень. У ЗСА єдиний Український

Музей у Нью Йорку розвивається, дотримуються усіх вимог американського музейництва, але власного відповідного будинку ще не має. Завданням нашого покоління є ці речі упорядкувати. Громадянство повинно взяти на себе цей обов'язок, як одно з завдань.

Комісія Народного Мистецтва при Світовій Федерації Українських Організацій старється згуртувати знавців окремих ділянок народного мистецтва в діяспорі; дописами, матеріалами і порадами допомагати кожному, хто цього забажає. Статтями в щоденнику „Свобода“ в ЗСА і тижневиках у Канаді та бюлетені „Українка в Світі“ інформувати про плани та осяги в цій діяльності.

Члени Комісії здебільшого живуть у ЗСА, також в Канаді та Європі. Потрібно зібрати інформації про стан речей в Канаді, Європі, Південній Америці й Австралії. Повідомляють, що деякі репрезентативні постійні українські інституції в Європі потребують експонатів. Їм треба буде допомогти.

Члени Комісії є члени Українському Народному Союзові, що прихильно ставиться до їхньої праці. Ми запрошуємо всіх, хто хотів б своїм знанням й конструктивною критикою долучитися до нашої праці. У зазначених справах просимо звертатися до референтки народного мистецтва СФУЖО: Natalia Danylenko, World Federation of Ukrainian Women's Organizations, P.O. Box. 261 Postal Station "M", Toronto, Ont., Canada, M6S 4T3.

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ЩЕ ПРО ІСТОРИКА-ФІЛОСОФА А. ЗІНОВ'ЄВА

Прочитала я в числі „Свободи“ з 23-го серпня дуже вартісну статтю Ренати Бабак п.з. „До суті справи“ та й пригадала, що колись і я зустрічалася в пресі прізвиську А. Зінов'єва.

На жаль, не доводилося мені читати біографію цього історика-філософа-професора Александра Зінов'єва. Але з деяких коротких відомостей про нього складається враження, що він прибув на Захід з тією еміграцією, яка називає себе „третьою хвилею“. Здається, приблизно 10 років тому почався цей „великий іхід“ з СССР, по візах до Ізраїля. Частина туди й поїхала, деякі залишилися в Західній Європі, а досить велика кількість попала до ЗСА.

Де саме „осія“ цей філософ я й не знаю, але колись мені передали число щоденника „Новое Русское Слово“ з великою статтю Дейвіда Тарського п.з. „О Воїнствених парадоксах...“.

У цьому дописі згадувалася книжка А. Зінов'єва, яку він видав у Львові в 1983 році. Головна увага була засереджена на розділі „О Природі сталінізму...“.

Автор книжки досить „закручено філософствував“ про епоху сталінізму, всі його міркування мене дуже обурювали, але я хочу зупинитися на деяких окремих доталках із цього твору.

А. Зінов'єв називав Сталіна „великим історією“, а себе „обломком великої епохи“ і твердить, що „ця епоха заслуговує не засудження, а зрозуміння й виправдання...“.

Після того, як Хрущов „розвінчав“ Сталіна, А. Зінов'єв висловився, що „велика історія“ (Сталін) пос-

ковнувся на шкурці з кавуна і зламав собі хребет... „Шкурка“ — це доклад Хрущова на партійному з'їзді.

Коли, після „розвінчання“ Сталіна лягли, то історик-філософ цим дуже обурювався і заявив: „Мертвого лева (Сталіна) може копнути й осел (Хрущов)“.

Про сталінські репресії він висловився, що „репресії не грали такої великої ролі, головне тоді було позитивне (що ж саме?), а не негативне“.

Про страшні роки розкуркулення, колективізації, голоду, коли були знищені мільйони селян, цей історик-філософ-професор писав, що: для тих „хто мислив великими категоріями“, то було „благо для села...“.

Перечитавши уривок з книжки, я б сказала „божевілляного маячня“, Александра Зінов'єва, мене огорнув жах. З якою ціллю „дисидент“ прибув на Захід? Це ж „Троцькістський“ у вільному світі! Його книжки та інтерв'ю „промивають мозки“ найвищим людям, яких тут, на жаль, не бракує. Він (а чи він один такий?) розкладає суспільство, піднімає, руйнує країни з демократичним устроєм, країни, де він сам користується всіма благами.

І прислухуюся я до голосу Ренати Бабак, коли вона у своїй статті запитує усіх діячів діаспори: „де є наші наукові та громадські установи де є наші інтелектуали, де є провідники наших політичних партій і чи вони дають відсіч таким „експертам-состологам“?!”.

Л. Дончук
Філадельфія, Па.

„БОГУ ДЯКУВАТИ, ЖИВУ...“

У рецензії „Ключ до Записок НТШ“ („Свобода“), ч. 163 з 25-го серпня (ц.р.) проф. Петро Стерчо написав: „Треба висловити спеціальне признание тим українським науковцям, які від 1950-их років працювали й дали працюють в Індіяні університеті, зокрема авторів „Покажника“ та сл.п. проф. д-рові Андрієві Турчині, що в

цьому університеті знайшлися „Записки НТШ“ за повних 90 років“.

Стверджую, що, Богу дякувати, я ще живу, та, що автор „Покажника“ працював у відділі каталогізації і розбудовую колекції не займався.

Андрій Турчин
Блумінгтон, Інд.

КОЛЬОРОВІ ДЕРЕВОРИЗИ...

У вашому щоденнику появилася в числі 147 рецензії Івана Дурбача на мистецьку виставку в Гантері, де мої графічні праці автор називав картинками й акварелю. Насправді це були кольорові дереворизи, кольорова

гравюра, вінільрит і серіграф.

Буду вдячний за поміщення цього короткого спростовання.

Роман Василюшин
Філадельфія, Па.

В БЕЙРУТІ, ЛІВАН, продовжуються бомбові замах на урядових осіб. У середу, 5-го вересня, мало що не загинув в такому бомбленні міністр шкільництва Салім Гесс, який був дуже близько до запаркованого автомобіля „напокаваного“ 165 фунтами динаміту й іншого вибухового матеріалу. П'ять осіб загинуло в цій експлозії і 28 були тяжко поранені.

З ВАТИКАНУ ПОВІДОМИЛИ, що Папа Іван Павло II, крім Канади, відвідає ще цієї осені Домініканську Республіку, Пуерто Ріко і Іспанію. Часу відвідин поки що не подано до відома.

хата в зелені, величезна сріблиста сосна перед ганком з білими колонами, вдоліни крута пірна дорога, майже... така сама як колись біля тростяного приходу. Мабути, і це рішало про її постанову, хоча, очевидно, нікому про це не говорила.

Пан Дзюно, власник цієї сільської оази, прихвальновав її красу золотистими ораціями:

— Добродійко! Повітря — як кришталь! Ідеальна тиша, спокій. Очевидно і річка недалеко, чиста, неглибока, а риб — стільки! — широко розкладав руками. За ліском знову озере, гарна пляжа, човник... раз у тиждень прогулянка малим корабльком уздовж берегів! — Пан Дзюно у захваті підіймав угору свої білі блузні, дещо випуклі, очі і сивав дрібнісенькими суперлятивними з таким ентузіазмом, що навіть невірним являвся виразно перед очима оцей зелений вакаційний рай!

Марта вправним рухом кляла наліво попросовані дитячі речі і намагалася держати в уяві образ сріблитої сосни і риболовної річки. Однак цей малюнок дивовижно міннявся: зелена вода насичувалася синію і м'яким залівом обіймала золотаву пляжу. Десь ледь-ледь маяв у її думках білий вітрильник і пальчастими долонями клялася на піску тропікальна пальмова тінь.

— Все готове? — веселий голос Осипа розбив ушертть мальовничий міраж. — Ні, не готове! — обурилася Марта. Що має бути готове?

— Як що? — Осип аж пристанув і здивовано глянув на неї. — Адже ж ми вже їдемо на вакації, що з тобою? — Основний добрий настрій був зовсім не впорі у Марта бачила, як її слухне обурення та заливало іділічний малюнок, що не залишався навіть клатиком поля чи смерекової вітки.

— Що зі мною? Легко тобі говорити! Тут ще треба і те, і се, спакуватися. І гарячо, нема холодження... та й взагалі, — докірливий голос раптом піднявся угору на цілу октаву вище.

— Мартусю! То може виберемося кудись у тропічні країни, де пальми і гаряча румба? — добрий гумор Осипа довів до вершка.

— А чому би ні! Інші люди їдуть, оглядають світ; вони вміють влаштуватися! От — хоч би така Іта! Вона кожного року кудись їнає — і то сама! Та Європа... Дубовник

такий прекрасний! То знову Караїбські острови, а тепер Очо Ріос! — драматично спелеснуло нове лискує слово.

— Не диво, що так молоді Іта виглядає, — продовжувала Марта свою мову, — вона така усе елегантна засмагла на бронзі. І ці золоті серезки при темній шкірі... А ти чу про Очо Ріос? — несподівано заатакувала Марта.

— Ні, справді не чув. А відносно Іти, то вона дійсно гарна жінка, із чим чорним волоссям і засмаглим тілом — справжня циганська красуня! — Надто очі поговиди Осип і, примітившись вигідно у футбол біля продуву, стягнув по новий каскет. Марта мовчала. У відкритих валізах росли рівно покладені ряди, щастілість листки паперу і в гарячій тиші однастино гудів вітраж.

І поїхали. Авто мчалось гладким „гайвесем“ із надмірною скорістю. Ромчик і Тася широко розплющеними очима дивилися на пробігуючі поля-ліси (Мамо, коники! Мамо!), наладованій багажник авта ледве мичав черваті валізи, чорна Фіфа приміщала високо над заднім сидінням авта застигла у німому котачому подиві незвичайної ситуації.

„Уже недалеко!“ слідувала в думках Марта, бо чорна нитка мапної дороги виразно скручувала біля річки з дивною назвою Тіппекану, а там уже — майже вдома! Якраз добре, бо уже сніг сутінки клялися на далеких полях, пліла росіяна вологість і над смугастим обрієм глибила сінь вечірнього неба.

Під'їздили пільною дорогою підгору вже в темряві. Духмяно пахло нагріте сонцем зілля, бреліли чикади і на небосклоні почали сипатися перші літні зорі.

„Це певно наша хата“, — подумала Марта, коли поміж темними силуетами дерев заблмала світла. Й було так легко і добре, майже зовсім так само, як ще колись, коли вона під'їздила вечірньою порою під оплетений диким виноградом ганок старого білого дому. Далеко позаді залишилося задимлене місце, тіснозакреслені вулиці і напружені дні... Туу-ту-ту — різко перебіла автова трубка і Осипів голос: — Є там хто? Виходьте — покажіть дорогу!

Темрява заметушилася світлами, голосні покликки, і в яській смугі рефлектора уже біг назустріч пан Дзюно.

— Просимо — просимо! — вітався радісно. — Тут.

(Закінчення на ст. 4)

Слава Дрималик-Шевчик

СПРАВЖНІ ВАКАЦІЇ

— Де поїхала? Як кажеш? Очо Ріос? — Марті так здавало голос, що зразу мусіла контнути зимної води з льодом, а то не спроможна була відбутти звуку із стисненого вранжіння горла. З чорної телефонічної слухавки, зручно покладеної між правим вухом і рамям, дали цокотіли Ірини слова:

— Уяви собі! Подібно, минулого року була два тижні в Югославії. Раніше тиждень... зараз, зараз, нехай нагадаю. Ага! На острові Ст. Томас. Що кажеш? Ні, докладно не знаю, де це є, але кажу, що там чудово! Море — піскова пляжа — а захід сонця!

Ірина аж вмовкла, а в Мартиній уяві несподівано десь виринув десь давно бачений образ. Золотавий серп пляжі, безбарвний соняшного простору і насичене зеленню плесо води морщинисте при березі бризками, глибишає темними смугами переділив аж до обрію, де плыве самотній білий вітрильник.

— А все їдуть сама! Діти? Діти до табору, а чоловік, здається риболовить у Міннесоті, чи щось таке... Що кажеш? Ти дуже зайнята. Та я вже кінчу. Ще забіжу то Тасі розказати... Подумай моя люба — таке життя!

Марта поволі покляла слухавку і повернула спітніде лише під теплий подув вітряка. „Чому якраз сьогодні мусіло попусуватися охолодження? Температура 90 ступенів, а механік обіцявся прийти аж завтра...“ А — лівню снувалися думки, задуха зростала. „Ще треба попросувати деякі речі, спакувати валізи... Ще й тісто на рогаляки в холодильник...“ нагадала. І чомусь оці вже близькі вакації, властиво перші правдиві вакації від декілька років виглядали чимось далеким, просто тяжким до зреагування, не згадуючи вже про необхідні дрібниці, що їх ще треба буде виконати, то чи аж варто було на них ждати, так ними радіти?

Правда, на світлинах все виглядало чудово. На горбку

ОСІННІ МІСЯЦІ — ЦЕ ЧАС ІНТЕНСИВНОЇ СОЮЗОВОЇ ПРАЦІ. НЕ МОЖЕ БУТИ НІ ОДНОГО ВІДДІЛУ, ЯКИЙ НЕ ВИКОРИСТАВ БИ ЦИХ МІСЯЦІВ ДЛЯ ЗБІЛЬШЕННЯ СВОГО ВІДДІЛУ ТА СКРІПЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

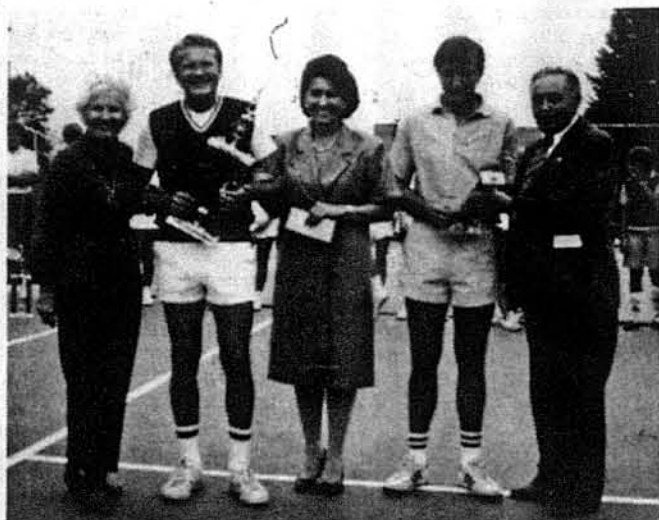
Помер д-р Роман Лисяк

Стоні Пойнт, Н. Й. (Я.П.) — Тут, у своєму домі, кілька днів тому помер самотньо відомий лікар-громадянин і меценат українських установ, спеціаліст-хірург не-дуг, д-р Роман Лисяк, на 74-му році життя. 25 років св. п. Р. Лисяк працював як психіатр-лікар в Стейтській школі-лікарні Лечворт Віл-ледж для умовоупослідже-них в Тіллс, Н. Й., аж до його виходу на емеритурі чотири роки тому. Похоро-ни відправи розлічнуться о

10-й год. ранку в Спрінг Веллі, в понеділок, 10-го вересня, в українській като-лицькій церкві св. Петра і Павла, а звітні тлінні остан-ки Покійного будуть пере-везені на православний цви-тар св. Андрія Первозван-ного в Савт Бавнд Брук, Н.Дж. Панахиду буде від-правлено напередодні, в не-ділю, 9-го вересня, о 7-й год. вечора в похоронному заведенні Сніффен Ф'юне-рал Гом, 154 Вест Сентрал авеню в Спрінг Веллі.

НА СОЮЗІВЦІ ВІДБУЛИСЬ...

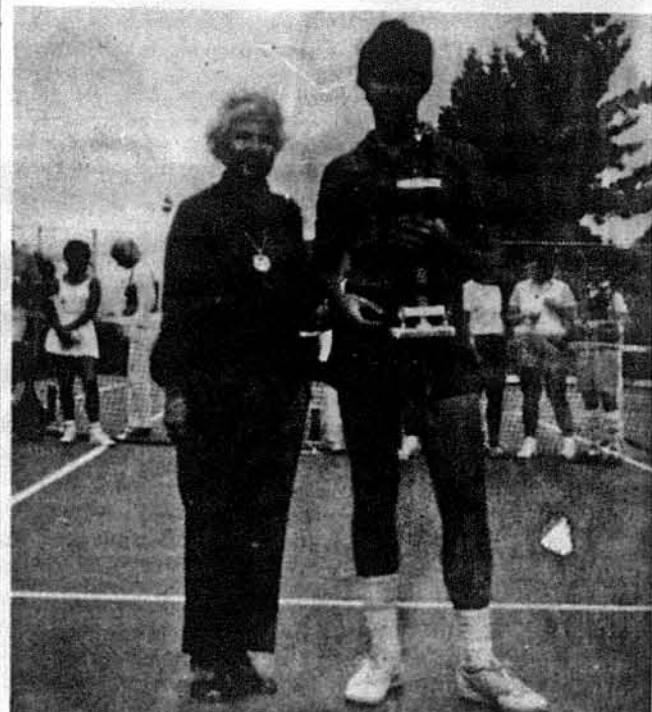
(Продовження зі стор. 1)

Марія Душник, Надія Матківська і Володимир Квас вручають нагороди д-рові Зенонові Матківському (другий зліва) і Олегові Богачевському.

Юнаки 18 років і нижче Марко Оришкевич (другий зліва) і Ігор Надбережний (другий справа) прийняли нагороди і гратуляції від д-ра Івана Фліса (перший зліва), Надії Матківської і Івана Рабкевича.

Чашу свого імені вручила Марія Душник Ігореві Надбережному.

Д-р Іван Фліс, Надія Матківська і Йосип Лисогір вручили нагороди Юрієві Савчакові і Олександрові Олинцеві.

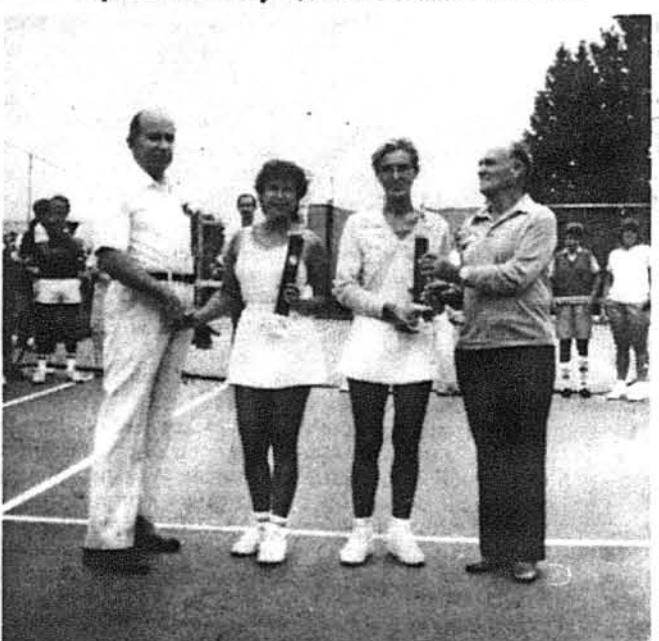
Роман Сидорак (другий зліва) і Євген Олинцеві прийма-ють трофеї від Володимира Кваса і Йосипа Лисогіра.

Константин Бень приймає гратуляції і чашу УНС від Марії Душник. Борис Кучинський від'їхав раніше, отримавши чашу від інж. Романа Ракочого.

Юначки Наталка Сиротюк (зліва) і Роксолія Матківська прийняли нагороди від Зенона Снілика.

В групі старших жінок нагороду Мирославі Богачевській (друга зліва) і Тамарі Вишіваній-Кеннон вручили д-р Іван Фліс і д-р Михайло Снігурович.

Лесь Кальман, переможець в наймолодшій групі юнаків, приймає чашу від Володимира Кваса. Гю Рейні від'їхав раніше.

виграючи сет 6-1. А. Чай-ковський, крім чаші УНСо-юзу, вписався вдруге на перехідній чаші св. п. інж. Богдана (Дали) Рака.

У цій сильній групі браку-вало тільки Д. Нагірного, Юрія Харука і Юрія Фалин-ського з відомих тенісистів.

У групі жінок (5), також вивірній, як і усі інші в цьому турнірі найкращою виказалась 15-літня Таня Стасюк із Сан Франсіско, Каліф., яка елімінувала теж дуже добрих сестер Ліду і Таню Савчаків, молодшу 15-літню Ліду у півфіналі 6-1, 6-2, а у фіналі двократну чемпіонку в цій групі, Таню 6-0, 6-0.

У старшій віковій групі жінок (35 і вище), минуло-річна чемпіонка Мирослава Богачевська (КЛК) успішно оборонила свій примат, пе-ремігши у маратонному фі-налі минулу трикратну че-мпіонку Тамару Вишівану-Кеннон (Союзівка), 6-7, 6-3, 6-3. В цій групі 29-й рік підряд змагалась сеньйорка Марія Душник, одинока змагунка, яка є учасницею всіх крайових турнірів на Союзівці.

У трьох групах сеньйорів не було несподіванок, за винятком чисельної (18) і сильної групи молодших сеньйорів 35 років і вище, в якій вперше від п'ятих ро-ків змагався д-р Зенон Мат-ківський („Чорноморська Січ“) чемпіон старшої гру-пи. І тим разом д-р Матків-ський виказав бездоганну форму, не програвши сетів в дорозі до примату. Він пе-ремів у півфіналі д-ра Яро-слава Сидорака (Союзівка), 6-2, 6-2, а у фіналі минуло-річного переможця Олега Богачевського (КЛК), 6-1, 6-2. У півфіналі О. Богачев-ський елімінував Юрія Гра-ба (КЛК), 6-1, 6-0.

Нового чемпіона має та-кож група сеньйорів 45 ро-ків і вище в особі Юрія Савчака („Тризуб“), який перейшов до цієї групи цьо-го року з нижчої вікової гру-пи. Він перемів у фіналі свого приятеля — тризубів-ця Олександра Олинця у завзятой трисетівці, 3-6, 6-2, 6-1. У півфіналах Ю. Савчак перемів Андрія Пашука 6-0, 6-2, а О. Олинцеві Зенона Снілика („Ч.Січ“) 6-1, 6-2. Ю. Савчак вперше вписався на пропам'ятну чашу св. п. д-ра Володимира Гука.

Не було змін в групі се-ньйорів 55 років і вище, в якій Константин Бень (КЛК) перемів у фіналі Бо-риса Купчинського („Ч. Січ“) у тригодинному ма-ратоні 5-7, 6-3, 6-3. В цій групі

змагався сеньйор українсь-ких тенісистів д-р Ярослав Рожанковський (КЛК).

У групі переможених се-ньйорів (молодших) М. Губ-чак (Союзівка) перемів Юрія Витановича (КЛК) 7-6, 6-1.

У групі юнаків 18 років і нижче перше місце здобув Марко Оришкевич (ТУК Чикаго), перемігши у фіна-лі Ігоря Надбережного, 6-4, 6-4. У півфіналах М. Оришкевич елімінував Анд-рія Волошка, 6-2, 6-0, а І. Надбережний Петра Куш-ніра, 6-4, 6-4.

Роман Сидорак (Союзів-ка), минулорічний перемо-жець в групі юнаків 14 років і нижче, заступив свого стар-шого брата Андрія (непри-сутній з уваги на навчання в школі), детронізуючи мину-лорічного переможця в гру-пі 16 років і нижче, Євгена Олинця („Тризуб“), 6-4, 6-1.

У півфіналах Р. Сидорак перемів молодшого Дан-ника Матківського („Ч. Січ“) вислідом 6-0, 6-0, а Е. Олинцеві Андрія Гайдуків-ча, 6-2, 6-2.

У наймолодшій групі юнаків 14 років і нижче, Лесь Кальман (ОДУМ) пе-ремів у фіналі Гю Рейні (КЛК), 6-3, 6-4. Раніше Л. Кальман елімінував Петра Кіма (Союзівка), 6-2, 6-4, а Г. Рейні М. Сарахмана („Тризуб“), 6-0, 6-2.

Турніром проводила ко-місія в складі: інж. Роман Ракочий, ст., інж. Ю. Сав-чак, З. Снілик, д-р З. Мат-ківський, Орест Кизик, Юрій Петрикевич і Олесь Попович.

Нагороду Марії Душник за найкращу поставу отримав І. Надбережний, а наго-роду за найкращий поступ в тенісі отримала К. Кизик.

Як було вже проголоше-но минулого року, фіналісти всіх груп, крім трофеїв УНСоюзу, отримали гро-шові нагороди із спеціально встановленого фонду, що ним відає з рамени турніро-вої комісії д-р З. Матків-ський. Грошові нагороди, що їх фіналістам вручила На-дія Матківська розподілено в такому порядку: чоловіки — 500 і 250 дол.; молодші сеньйори — 250 і 125 дол.; сеньйори 45 і вище — 125 і 75 дол.; сеньйори 55 і вище —

(Закінчення на ст. 4)

Український Музичний Інститут Америки, Інк. Відділ у Філадельфії, Па. УОКЦентер, 700 Седар Роуд, Абінгтон, Па.

ВПИСИ НА ШКІЛЬНИЙ РІК 1984-85

Предмети навчання і учителі:

Фортепіан:	Скрипка:
Л. Бульба 927-2996	В. Бойко 457-3290
М. Котвицький 766-6799	А. Жилава 224-5114
Ю. Оранський 324-6631	Співа:
І. Пелеш-Зарич 689-8638	Сестра Тарасілія 763-6932
Г. Перфецький 324-3826	Н. Чемеринська 831-9124
І. Поритко 927-3876	І. Черняківська 763-4310
Сестра Тарасілія 763-6932	Класа бандури:
Н. Чемеринська 831-9124	Сестра Бернарда 763-6932
М. Чапельська-Ярмивич: ..... 230 Barclay Circle	Оркестрові інструменти:
Cheltenham, Pa. 19112	Сестра Тарасілія 763-6932

Навчання починається в понеділок, 10-го вересня 1984 р. Скрипковий ансамбль починає проби в п'ятницю, 14-го вересня ц. р., год. 6-та по пол.

По інформації звертатися на число телефону: 224 5114

Окружний Комітет Українського Народного Союзу Філадельфійської Округи влаштовує

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

для вшанування

90-РІЧЧЯ

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

що відбудеться

в неділю, 23-го вересня 1984 р., о год. 3-ій по пол.

at DUGAN'S LOUNGE & RESTAURANT

7900 Roosevelt Blvd., Philadelphia, Pa.

В ПРОГРАМІ БЕНКЕТУ

Відкриття ..... Петро Тарнавський

Голова Бенкетового Комітету

Головний промовець ..... сен. Павло Юзик

головний директор УНС для Канади

У мистецькій частині будуть виступати:

Ансамбль бандуристів „Бурлаки“ з Вільмінгтону, Дел. під мистецьким керівництвом Сергія Ковальчука

Сопістка-сопрано Євеліна Белоць, колишня артистка Чернівецького драматичного театру при акомпаньменті своєї доні Раді

Вручення почесних плакет для довголітніх заслужених

ВІДДІЛЮВІХ СЕКРЕТАРІВ Округи Філадельфії

Тостмастер бенкету ..... Степан Гауриш

головний організатор УНС

Вступ на бенкет \$20.00 разом з коктейлем

Свою участь в бенкеті можна зголосувати до 18-го вересня

1984 р., в Канцелярії Округи, 5004 Н. Олд Йорк Рд.

Філадельфія, Па. Тел. (215) 457 5471

Братство кол. Вояків 1-ої УД УНА Крайова Управа в ЗСА ЗАКЛИКАЄ

КОЛ. ВОЯКІВ УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ

ВЗЯТИ МАСОВУ УЧАСТЬ

у Всегромадській Маніфестації

і Протесті проти російщення України

16-го вересня 1984 р. у Вашингтоні, Д. К.

ПОБРАТИМИ ПО ЗБРОЇ!

Сорок років тому ми боролися із зброєю в руках у боях

під Бродами проти московського окупанта України!

ДОКАЖІМ ТЕПЕР НАЦІОНОУ МАСОВОЮ УЧАСТЮ У ДЕ-

МОНСТРАЦІЇ У ВАШІНГТОНІ НАШУ БЕЗУПИННУ БОРЬ-

БУ ПРОТИ РОСІЙЩЕННЯ УКРАЇНИ!

Осепі Українського Народного Союзу в Кетсильських горах біля м. Кергонксон, Н. Й.

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ Вибір Міс Союзівки 1985 р.

Субота, 22-го вересня 1984 року

8:30 веч.

КОНЦЕРТ. Гуцульський Ансамбль ЧЕРЕМОШ, Філадельфія, Па.

10:00 год. веч.

ЗАБАВА. Оркестра ЗЕЛЕНЕ ЖИТО, Філадельфія, Па.

Конферансьє: ОРИСЯ ГЕВКА

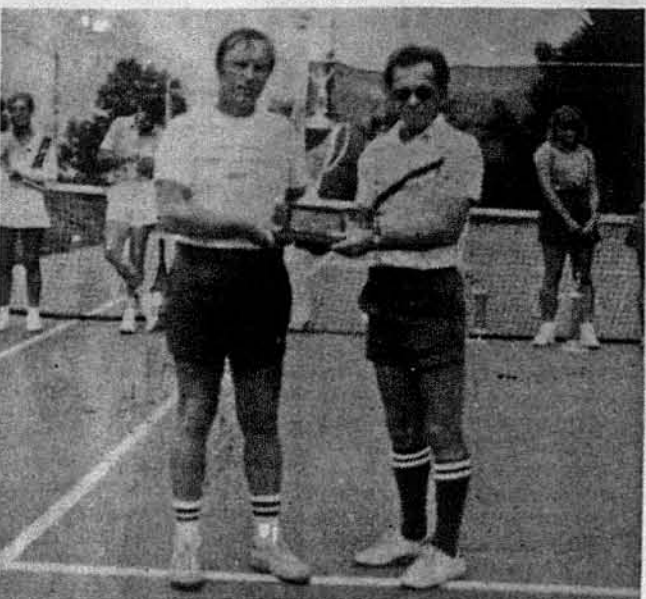
SOYUZIVKA, UNA ESTATE, Foordemoore Road, KERHONKSON, N.Y. 12446 (914) 626-5641

НА СОЮЗІВЦІ ВІДБУЛИСЬ...

Закінчення зі ст. 3.

Чашу за найкращий поступ в тенісі отримала Ксенія Кизик від свого старшого брата і члена турнірової комісії Ореста Кизика.

Зенон (справа) вручає пропам'ятну перехідну чашу д-ра В. Гука Юрієві Савчакові.

125 і 75 дол.; жінки — 100 і 50 дол.; жінки 35 і вище — 50 і 25 дол.; дві старші групи юнаків — кожний фіналіст по 50 дол.; молодші і юначки — по 25 дол.

Грошовий фонд задуманий на частинне покриття коштів подорожі та перебування на Союзістці чи її околицях. Цього року до фонду вложили гроші: УНСОЮЗ фірма Інджекомод в Чикаго (власники Адам Соколовський і Степан Борисевич), Іван Гиняньський, Ксенія Рак і д-р З. Матківський, який свою нагороду повернув назад до фонду.

Відкриття змагань відбулось в суботу по полудні. Церемонію проводив інж. Р. Ракочий, який привітав членів Екзекутиви УНС — головного касира Уляну Дячук, головного організатора Степана Гавриша, почесного члена Головного Уряду Марію Душник, управителя оселі Івана Рабкевича, конференсьє Ано Дидик. Від УСПАК вітав учас-

ників Олег Напора, а офіційно змагання відкрила У. Дячук, бажаючи змаганню успіхів. Після піднесення прапорів і відігравання гімнів тенісисти і плавці продовжували вже раніше започатковані змагання.

У понеділок, в ранніх пополуночних годинах, після роздачі нагород змагання закрив головний президент УНС д-р Іван Фліс, попрощавши учасників та запросивши їх приїздити на Союзістку, вітатись нею і брати участь в усіх змаганнях, а молоді також в усіх інших літніх програмах. До змагань коротко теж промовляв інж. Р. Ракочий, І. Рабкевич і З. Снілик.

Нагороди фіналістам вручили: д-р І. Фліс, головний радий Володимир Квас, І. Рабкевич, Й. Лисогір, М. Душник, д-р М. Снігурович інж. Р. Ракочий, З. Снілик і О. Кизик.

Спушенням прапорів закінчено змагання.

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

28-мі плавацькі змагання у яких брало участь 18 хлопців і 17 дівчат, відбулись в суботу перед і після полудня в басейні Союзістці.

В провіді змагань були: д-р Роман Слиз, Олександр Напора, Юрій Граб, Марко Кристалський, Христина Кушнір, Ірина Слиз, Іванна Янів, Надія Слиз.

Нові рекорди здобули:

Хлопці (8-10): Павло Задерей (Пласт, Олбані); 50 метрів, довільний стиль 38.8 сек.; 25 м. грудний стиль 23.6 сек.; 25 м. метелик 19.8 сек.

Хлопці (11-12): Микола Задерей (Пласт, Олбані); 25 м. метелик 18.6 сек.; 4 x 25 м. гірлиць довільний — О. Якубович (Пласт, Олбані), Д. Федорика (Пласт, Ст. Луїс), М. Задерей (Пласт, Олбані), П. Задерей (Пласт, Олбані) 1 хв., 13.4 сек.

Хлопці (15 років і вище): Григорій Кушнір (Пласт, Джерзі Сіті) 50 м. горілиць 35.5 сек.; Микола Могучий (Пласт — Пассейк); 100 м. довільний 1:01.0 сек.; Маркіян Ковалюк (Пласт — Монтераль) 50 м. метелик 30.1 сек.; 50 м. довільний 26.9 сек.

Дівчата (15 років і вище): Рома Кушнір (Союзістка) 100 м. змішаний 1:21.1 сек.; 100 м. довільний 1:10.7 сек.

ЗАГАЛЬНЕ КЛЮБОВЕ ТОЧКУВАННЯ

УСВТ „Чорноморська Січ” 75 точок; Пласт Олбані — 58 точок; Пласт Джерзі Сіті — 40 точок; Пласт Вашингтон — 30 точок; Пласт Нью Йорк — 17 точок; Пласт Монтераль — 17 точок; Пласт — Ст. Луїс, Мо. — 16 точок; Союзістка — 15 точок; КЛК — 9 точок; Пласт, Дітройт — 9 точок; Пласт, Нью Джерзі — 8 точок; Пласт, Пассейк — 8 точок; Трибул. Філадельфія — 7 точок; Пласт, Ньюарк — 6 точок; Пласт, Нью Гейвен — 2 точок.

Виследи поодиноких конкурентів:

Хлопці (8-10 років): 25 м. довільний — Юрко Чопівський 21.7 сек.; Олександр Федорика (Пласт, Ст. Луїс); 50 м. довільний — Павло Задерей 38.8 сек.; 25 м. горілиць Олександр Федорика 28.9 сек.; 25 м. грудний Павло Задерей 23.6 сек.; Юрко Чопівський; 25 м. метелик Павло Задерей 19.8 сек.

Хлопці (11-12 років): 25 м. довільний Олександр Якубович 18.7 сек.; Християн Шалай, Адріан Підлуський; 50 м. довільний Микола Задерей 37.2 сек.; Олександр Якубович, Християн Шалай; 25 м. горілиць Дам'ян Федорика 21.4 сек.; Адріан Підлуський; 25 м. грудний Микола Задерей 21.0 сек.; Олександр Якубо-

Фрагменти із церемонії вручення нагород молодим плавцям біля басейну на Союзістці.

вич; 25 м. метелик, Микола Задерей 18.6 сек. рекорд; 4 x 25 м. Гірлиць — Довільний О. Якубович, Д. Федорика, М. Задерей, П. Задерей, 1:13.4 сек.

Хлопці (13-14 років): 50 м. довільний Роман Якубович 38.0 сек.; Юрко Граб; 50 м. горілиць Роман Якубович 31.3 сек.; 50 м. грудний Юрко Граб 53.8 сек.; Роман Якубович.

Хлопці (15 років і вище): 50 м. довільний Маркіян Ковалюк 26.9 сек.; Григорій Кушнір, Микола Могучий; 100 м. довільний Микола Могучий 1:01.0 сек.; Олександр Січ, Марко Надберезний; 50 м. горілиць Григорій Кушнір 35.5 сек.; 50 м. грудний, Маркіян Ковалюк 33.0 сек.; Іван Білон; 50 м. метелик Маркіян Ковалюк 30.1 сек.; 100 м. змішаний Олександр Січ 1:15.6 сек.; 4 x 50 м. Гірлиць — Змінний О. Січ, М. Ковалюк, Г. Кушнір, М. Надберезний 2:16.2 сек.

Дівчата (8-10 років): 25 м. довільний Таїса Бокало 20.0 сек.; Галина Зиблікевич, Таїса Джонстон; 50 м. довільний Таїса Бокало 46.2 сек.; Андрія Кушнір, Джуенарі Шулудко; 25 м. горілиць Андрія Кушнір 24.4 сек.; Таїса Джонстон, Галина Зиблікевич; 25 м. грудний, Таїса Джонстон 28.3 сек.; Таїса Бокало, Ліда Підлуська; 25 м. метелик Андрія Кушнір 26.2 сек.; Галина Зиблікевич, Ліда Підлуська; 4 x 25 м. Гірлиць — Довільний Т. Джонстон, Т. Бокало, Дж. Шулудко, Л. Підлуська 1:42.5 сек.

Дівчата (11-12 років): 25 м. довільний Ліса Шматолоха 16.9 сек.; Міка Пашин, Ліля Гордіська; 50 м. довільний Ліса Шматолоха 40.2 сек.; Ліля Гордіська; 25 м. грудний, Міка Пашин 21.0 сек.; Ліля Гордіська, Уляна Бігун; 25 м. грудний, Міка Пашин 23.5 сек.; Уляна Бігун; 25 м. метелик Ліса Шматолоха 21.7 сек.; 4 x 25 м. Гірлиць — Довільний У. Бігун, М. Пашин, Ліля Гордіська, Ліса Шматолоха 1:12.4 сек.

Дівчата (13-14 років): 50 м. довільний Маруся Кушнір 32.9 сек.; Рената Данчевська, Леся Коропей; 100 м. довільний Леся Коропей 1:52.7 сек.; Наталя Троян; 50 м. горілиць Маруся Кушнір 41.2 сек.; Рената Данчевська 50 м. грудний Рената Данчевська 1:06.5 сек.

Дівчата (15 років і вище): 50 м. довільний Рома Кушнір 1:10.7 сек.; 50 м. горілиць, Рома Кушнір 37.3 сек.; Ляріса Ісаїв; 50 м. грудний, Ляріса Ісаїв 48.2 сек.; 100 м. змішаний Рома Кушнір 1:21.1 сек.; Ляріса Ісаїв.

Роздача трофеїв і стяжок, які уфундував УНСОЮЗ відбулась після змагань коло басейну. Нагороди роздавали змаганню члени Екзекутиви УНСОЮЗ, члени Головного Уряду УНС, члени проводу плавацьких змагань, управитель Союзістки Іван Рабкевич, Аня Дидик. Д-р Роман Слиз подякував змаганню за участь, членом проводу за переведення змагань, УНСОЮЗ за уфундування трофеїв і закрив змагання.

Пам'яті бл.

п. Нестора

Когутяка

Дня 23-го липня 1984 року помер після довгої недуги у Мюнхені, Західна Німеччина, бл. п. Нестор Когутяк.

Він народився у Станиславові 20-го квітня 1914 року, де закінчив українську державну гімназію. Від 1939 року він студіював у Львівському Політехнічному Інституті. Після виїзду на еміграцію осів у Мюнхені, де продовжував студії у Високій Економічній Школі. Згодом вступив на працю в українській друкарні „Біблос“, а опісля „Логос“, де деякий час був технічним керівником. Працював в академічному видавничому друкарні д-ра Белея, у редакції німецького видавництва „Юнтект“ та в інших німецьких і чужинських видавництвах. Як журналіст співпрацював з американською та канадською пресою. Його великим інтересуванням була документальна фотографія.

Обдарований музичним хистом, він співав у багатьох хорах, у чоловічому хорі „Дніпро“, а згодом у мішаному хорі „Боян“ під диригентурою о. прот. Івана Заяця, що його бл. п. Нестор сам зорганізував. У хорах виконував сумлінно і безкорисно обов'язки адміністратора й організатора концертів. Був теж співаком хору баварського радіо під диригентурою Рудольфа Лямі та співпрацював із диригентом Євгеном Цимбалістом. Відзначався скромністю, то вариско вдачею й відкритим характером, за що всі його всі шанували.

Дня 30-го липня у мюнхенському катедральному храмі були відправлені Заупокійна Св. Літургія, а поплудні — похоронні обряди, що їх довершили о. Мирон Мольчко і о. Євсей Бойко від УАПЦ та о. митрат Палладій Дубицький від УАПЦ. Над домовиною промовляв о. Мольчко, який підкреслив релігійність бл. п. Нестора. Він подякував приятелям бл. п. Нестора, українцям і німцям за участь у похороні. Отець Дубицький відмітив соборницьку постапу Покійного та його патріотизм. Від земляків Станиславщини та від друзів попрощав його гімназійний товариш мгр Богдан Шарко, пригадавши, що із цієї родини вийшов відомий у Галичині основоположник і режисер театру Іван Когутяк, так що мистецький хист Н. Когутяка був наче родинним спадком, а сам він, як гімназист, був учнем Музичного Інституту.

Бл. п. Нестор залишив у либокому смутку сестру Марію Гладку з мужем Орестом, брата Ярослав з дружиною Тересою і донею Анею з дітьми, сестринку Ірину та ближчу і дальшу родину.

Тлінні останки Покійного перевезено до родинної криниці брата Ярослава в Тулуз, Франція.

Богдан Шарко

КАЛИНОВИЙ МІСТ

Мистецьке оформлення

Земляні Ошнішечка

220 стор., ціна \$12.00, порто \$1.00

Мешканців стенту Нью Джерзі зобов'язує 6% ставкою податку

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

● HELP WANTED ●

● FEMALE ●

CLEANING LADY WANTED

1 or 2 days a week for Ukrainian-American household with 2 children.

No pets

Call Mrs. Connell in the evening — (212) 794-8698

BUSINESS

● OPPORTUNITIES ●

UKRAINIAN

TYPEWRITERS

also other languages complete line of office machines & equipment.

JACOB SACHS

251 W. 98th St.

New York, N.Y. 10025

Tel. (212) 222-6683

8 - 11 A.M. 7 days and nights.

Справжні...

(Закінчення зі стор. 2)

стежкою вправо, ще напростеці і ми вже вдома! У пів'ясній темноті видніли кам'яні східці ганку підтертого колонами, виразно запахла сосна (чи срібляста!) і Марта подумала, що може справді, може дійсно це будуть такі незвичайні, такі правдиві вакації. Раптом пан Дзюньо зупинився мов би над чимось надумувався:

— Вибачайте, мої дорогі панство, я чомусь і не подумав скоріше. Тут в долині ще є друга хатка, новіша, модерна кухня, душ, може захочете подивитись? Тільки вона звільнилась шойно післязавтра. — Він довірливо стиснув голос, бо на росяному подуві кожне слово неслося подвійним відгомном:

— Ця пані приїздить тут кожного літа сама. Може вдова чи розведена — не знаю і не питаю! Зрештою мало її бачу, бо вона цілими днями або на річці, або на озері, просто обожає сонце і воду — підіймався ентузіазмом обережний його голос.

— Ходім! Не зашкодить поглянути — зразу рішив Осип, хоча Марта знала напевно що проведуть вакації у старому домі з колонами.

Ішли гусаком, попереду пан Дзюньо з ліхтарком, тоді Осип, кінцем „хороводу“ замикала Марта, тісно обіймивши Тасю і Ромчика. В корибі невеликого домику яснів прямокутник дверей, скандованим ритмом неслося по росі радіова мелодія. Пан Дзюньо голосно застукав:

— Можна?

— Прошу, прошу, — заметушився жіночий голос, дзенькнула тарілка, хтось стиснув радіоприймач. Марта переступила поріг і нагло зупинилася. В яркому світлі кухонної кімнати ішла назустріч, ще вибиваючи стопою швидкий ритм, пані Іта! Зразу ж був у очі темний кольорит її зсмаглого тіла, гладкий мільяний бронз насичений сонцем, такий, який хіба лиш зустрічається на придорожніх екзотичних рекламках. Шойно тоді остовпілі Мартині очі спостерегли виповзлого кольору шорти, небагато надягнена поверхи „тішерт“ і виходячі полотняні капці. Єдиним незвичайним реквізитом цієї простої сільської діллі були довгі золоті сержки, що мінливо дрижали в такт затихлої гарячої румби.

— Цього року ми мали незвичайні вакації — розказувала Марта, вернувшись до міста, — такі гарні, чи не найкращі в моєму житті.

Українсько-...

(Закінчення зі стор. 2)

лідувані проф. В. поляком з „Повістю Познавського вівдства“. Цей „професор“ В. патріот став „фольксдойчером“ за німецької окупції, а працюючи в „Арбайтсамті“ над планом вивозу поляків і українців до Німеччини, він же багато причинився до поглиблення ворожнечі між цими двома народами. Доповідач інформував присутніх про деякі події, яких він був свідком, і тому він є переконаний в тому, що бувають шкідливі, несправедливі й безглузді стереотипи, що окреслюють всю націю добром чи поганом. На думку доповідача, не можна застосовувати у своїй логіці думання „паре про тото“ і на підставі одної частини оцінювати цілість.

В.Мокрий каже, що в дискусії над цими проблемами надіємося, що Україні й українцям, а зокрема тим українським воїнам і партизанам, що загинули в боротьбі з гітлеризмом, роблять велику кривду ті люди, які у логіці свого думання надалі стосують „паре про тото“.

Вони, залишивши факти статистику, безкритично пропалюють й розповсюджують не тільки в усних переказах, але в масовій інформації, публіцистичні такі узагальнення, що нібито — українці у своїй головній масі були пронімецько-наставлені — ставили все на німецьку карту. Автор статті запитує — „чи є підстави до подібних узагальнень, звідки з'явилися весь час підтримувані негативні стереотипи про українців-різунів, — кому вони мають служити?“, і інформувати читачів, що для оцінки тих часів є потрібні документальні факти, які починають бути вже всім доступні, завдяки видавництву Польської Академії Наук — Оссолейнеум — „Наука для всіх“, яке видає працю Є. Вроні під заголовком „Туристика в бескидському регіоні“, в якій є описані ці всі трагічні події цих років, — що знайшли своє віддзеркалення також в польській літературі й у фільмі.

У дискусії підкреслено, що значна частина польської спільноти дивиться на ці трагічні події через призму повісті „Луни в Бескидах“ Я. Гергарда й фільму „Ог-

• FUNERAL DIRECTORS •

'ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦАХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуґа ЦИРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Брук у перенесенням тілних Останків з різних храмів свату.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(201) 964-4222

SENKO

FUNERAL HOME

213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.

(212) 388-4416 or (516) 481-7460

HEMPSTEAD

FUNERAL HOME

89 Peninsula Blvd., Hempstead, L.I.

24 HOURS A DAY.